

म.भा.टी.

11810

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ चतुर्थः ॥
तव ह्यस्त्राणि दिव्यानि मम चैव न संशयः ॥ सात्वतोऽपि महेष्वा सो नित्यं युद्धेषु कोविदः ॥ १० ॥ ते वयं सहितास्तात सर्वान् शत्रून् समागतान् ॥ प्रसह्य समरे हत्वा प्री
तिं प्राप्स्याम पुष्कलां ॥ ११ ॥ विश्रमस्व त्वमव्यग्रः स्वपचे मां निशां सुखं ॥ अहं च कृतवर्मा चित्वां प्रयातं नरोत्तमं ॥ १२ ॥ अनुयास्याव सहितौ धन्विनौ परताप
नौ ॥ रथिनं त्वरयायां तं रथमास्थाय दंशितौ ॥ १३ ॥ स गत्वा शिबिरं तेषां नाम विश्राव्य चाहवे ॥ ततः कर्त्ता सि शत्रूणां युध्यतां कदनं महत् ॥ १४ ॥ कृत्वा च कदनं
तेषां प्रभाते विमलेऽहनि ॥ विहरस्व यथा शक्रः सूदयित्वा महासुरान् ॥ १५ ॥ त्वं हि शक्नोरे जेतुं पांचालानां वरूथिनीं ॥ दैत्यसेनामिव क्रुद्धः सर्वदानवसूदनः ॥
॥ १६ ॥ मया त्वां सहितं संख्ये गुप्तं च कृतवर्मणा ॥ न सहेत विभुः साक्षाद् जपाणिरपि स्वयं ॥ १७ ॥ न चाहं समरे तात कृतवर्मानं चैव हि ॥ अनिर्जित्यरणे पांडून् च
यास्यामि कर्हिचित् ॥ १८ ॥ हत्वा च समरे क्रुद्धान् पांचालान् पांडुभिः सह ॥ निर्वर्त्तिष्यामहे सर्वे हतावा स्वर्गगावयं ॥ १९ ॥ सर्वोपायैः सहा यास्ते प्रभाते वयमाहवे ॥ स
त्यामि कर्हिचित् ॥ २० ॥ एवमुक्तस्ततो द्रौणिर्मातुलेन हितं वचः ॥ अब्रवीन्मातुलं राजन् क्रोधं संरक्तलोचनः ॥ २१ ॥ आतुरस्य कुतो निद्रानर
त्यमेतन् महाबाहो प्रब्रवीमि तवानघ ॥ २२ ॥ पश्य भागश्चतुर्थो मे स्वप्नमद्वायनाशयेत् ॥ किं नाम
स्यामि पितस्य च ॥ अर्थी श्रितयतश्चापिकामयानस्य वा पुनः ॥ तदिदं समनुप्राप्तं पश्य मेऽद्य चतुष्टयं ॥ २३ ॥ पश्य भागश्चतुर्थो मे स्वप्नमद्वायनाशयेत् ॥ किं नाम
स्यामि पितस्य च ॥ अर्थी श्रितयतश्चापिकामयानस्य वा पुनः ॥ तदिदं समनुप्राप्तं पश्य मेऽद्य चतुष्टयं ॥ २४ ॥ प्रत्यक्षमपि ते सर्वं तन्मे म
दुःखं लोके स्मिन्पितुर्वधमनुस्मरन् ॥ २५ ॥ तद्दयं निर्दहन्मेऽद्य रात्र्यहानि न शाम्यति ॥ यथा च निहतः पापैः पिताममविशेषतः ॥ २६ ॥ समेपि
र्माणि कृतं तति ॥ कथं हि मादृशो लोके मुहूर्त्तमपि जीवति ॥ २७ ॥ द्रोणो हते तियद्वाचः पांचालानां शृणोम्यहं ॥ धृष्टद्युम्नमहत्वा तु नाहं जीवितुमुत्सहे ॥ २८ ॥ समेपि
तुर्वधाद्वध्यः पांचाला ये च संगताः ॥ विलापो भग्नसक्थस्य यस्तुराज्ञो मया श्रुतः ॥ २९ ॥ स पुनर्ददयं कस्य कूरस्यापि न निर्दहेत् ॥ कस्य ह्यकरुणस्यापि नेत्राभ्या
मश्रुना व्रजेत् ॥ ३० ॥ नृपते भग्नसक्थस्य श्रुत्वा तादृग्वचः पुनः ॥ यश्चायं मित्रपक्षो मे मयि जीवति निर्जितः ॥ ३१ ॥ शोकं मे वर्धयत्येष वारिवेग इवार्णवं ॥ ए
काग्रमनसो मेऽद्य कुतो निद्रा कुतः सुखं ॥ ३२ ॥ वासुदेवार्जुनाभ्यां च तानहं परिरक्षितान् ॥ अविषत्यतमान् मन्ये महेद्रेणापि सत्तम ॥ ३३ ॥ न चापि सक्तः संयंतुं को
पमेतं समुत्थितं ॥ तं न पश्यामि लोके स्मिन् न्यो मां कोपान्निवर्त्तयेत् ॥ ३४ ॥